

મુક્ત રીતે બોલે આવૈસીઓ, એ સહ્યા કરો!
તમે કંઈ કહો તો મૂકી દે બાળ, એ સહ્યા કરો!
એમનાં નિવેદનો નો આતંક પણ સહ્યા કરો!
'ધર્મ નિરપેક્ષતા' નામે અધર્મ સહ્યા કરો!
(કલમ હસનની ફિલ્મ પર બાળ)

સત્તા પદાનુ,
બને છે હથિયાર - બિચારૂં તંત્ર..
(ગડકરી ઇમકી)

પ્રજા પિડીતા,
પિડાય અન્યાયથી - કોર્ટ તારીખો!
(દેર અને અંધેર બંને)

દાર્દરુ

ચિંતન
છઠાનેકે સત્તા: સતતમુકાદિવ્યુપકૃતિ વૃત્તણા: કુર્વત્નો જગતિ નિવસત્નો અપિ સુધિપ: ।
કિચલસંતો સંતો: સુદૃત પ્રપિઅક પ્રથિચિનો વિના સ્વાર્થ યેથાં ભવતિ પરદૃત્યવ્યસનિતા ॥
સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના બીજા પ્રકરણ 'સર્જન પ્રશંસા' નો આ સ્લોક છે, સર્જન સ્વભાવની આમાં વાત છે :
'જે લોકો પોતાની ઉપર અનેક ઉપકારો વારંવાર કરતા હોય, એવાં માણસો ઉપર બદલાની ભાવનાથી, તે ઉપકારનું જીવન ચૂકવવા સ્વરૂપે પોતે પણ જે ઉપકાર કરે છે તેવા કૃતજ અને સદ્બુદ્ધિવાળા લોકો તો આ જગતમાં ભણ્યાં છે, પરંતુ કોઈ જ સ્વાર્થ વિના જ અભાષ્યાં પાસડાં લોકોને સહાયભૂત થઈ તેમનાં કામ કરવાનું જેને વ્યસન છે, અને પોતાના પૂર્વજન્મનાં સકર્મોના પશ્ચાદ્ધેય રૂપે કર્મોનાં - પુણ્યકર્મોનાં પ્રિતી ઘરાવે છે એવા સર્જન લોકો આ સંસારમાં બહુ ઓછા હશે.'

સામાન્ય રીતે જગત એવું વ્યવહારું છે કે એક ઘણે લે અને બીજે ઘણે આપે, સામાન્ય પડોશમાં વાટકી વહેવાર સાલતો હોય તેમાં પણ આવી જ ગણતરી હોય, 'આપણે બે વાર આપ્યું, તેમનાં વરદસ્થી હજી કંઈ આપ્યું નથી.'
બદલામાં સાલતો ઉપકારનો વ્યવહાર નિયમિત હોય તે સર્જનતા છે પણ કોઈ પરિચય વિના, કોઈ સ્વાર્થ વિના, કોઈ અપેક્ષા વિના પણ જે સેવા-ઉપકાર કરવામાં આવે એ જ સારો સર્જન અને એ જ સારી સર્જનતા છે.

સુવિચાર

- પ્રતિભા અને અભિવ્યક્તિના સુબોધ ઔદિચલથી વ્યક્તિ દીપી ઉઠે છે, દીપી ઉઠેલું વ્યક્તિત્વ જીવનનો અમલોલ ખજાનો - વિશ્વકર્મા
- મનુષ્યનું મૂલ્ય તેણે કરેલાં કાર્યો કે તેના કથન પરથી નહીં પણ સમગ્ર જીવન પોતે ઉપસાવ્યાં 'ચરિત્ર' પરથી, આંકતું બેઠએ - શ્રી અરવિંદ
- જો આપણે આપણાં શત્રુઓનાં ઘુપા રહસ્યો, દુખો જાણી જઈશું તો ખબર પડશે કે માણસની જિંદગીમાં કેટલેટલાં દુખો છે, તે બેઠ-બેઠીને આપોઆપ આપણી દુઃખની ખતમ થઈ જશે - લોજી ફેલો
- માનવીનો ખૂદ, પોતાનાથી મોટો, બીજે કોઈ જ દુઃખન નથી - પેક્રાઇ
- જે વ્યક્તિ જીવનમાં આવતાં કષ્ટ-મુશ્કેલીઓથી દૂર ભાગવા પ્રયત્નશીલ રહે છે તે ડરપોક વ્યક્તિ કદી પણ વીર-ભાદુર ન થઈ શકે - સિદ્ધિ
- સૂર્ય એ શિંતા નથી કરતો કે કોઈ તેની સ્તુતિ કરે છે ને કોઈ નથી કરતું, છતાં સર્વને કૃપાદાન કરે છે - એક.એન. ગિલા
- વૃદ્ધાવસ્થા જ્ઞાતિથી પસાર કરવી હોય તો તમે તમારા માટે નહીં બીજાને માટે જીવાનો પ્રયત્નો કરો - એસ. ભટ્ટાચાર્ય

બોધ કથા
આપણી જિંદગીમાં પ્રૌઢ વયે કે વૃદ્ધાવસ્થામાં જયારે ચિંતન કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે બચપણના સહાધારીઓ, મિત્રો, સ્નેહી-સંબંધીઓ, સહુ-કાર્યકરો, (નોકરી-દંધામાં) અરે ઘણીવાર તો ભાઈભણાંને કે પતિ-પત્નીને પણ છેવટ સુધી ઓળખી નથી શકતાં- મનમાં વસતો રહી જાય કે 'મને કોઈ ઓળખી શક્યું નહીં' એવા અન્યાય સાથે જ શિતા પર ચઢ્યું પડે!! અને કદાચ એવું પણ હોય કે આપણે આપણી જાતને જ ઓળખી નથી શક્યા! એ પણ વિચારણીય છે.

સંત બાજઝ પોતાની લુટિટનું બાજઝું બંધ કરી એકાંતમાં 'ચિંતન'માં ઠતા.
..ત્યાં બાજઝે ટકોરા પડ્યા.
સંત બાજઝે પૂછ્યું - તમે કોણ છો ભાઈ! ટકોરા પાડનારે કહ્યું, હું મુમુક્ષુ છું અને સંત બાજઝને શોધવા નિકળ્યો છું, શું મને બાજઝ મળશે ખરા?
બાજઝે, અંદરથી જ, બાજઝું બોલ્યા વિના જ જવાબ દીધું, 'ભાઈ હું પણ છેલ્લા વીસ વર્ષથી એને શોધી રહ્યો છું, પણ હજી સુધી મને પણ એ મળ્યા નથી, હું પણ એને શોધી શક્યો નથી.'

એક કહેવાતા સંતે દિલ્હીના ગંગરેપ પછી સ્ટેટમેન્ટ કર્યું કે 'જો કન્યાએ ગુંડાને ભાઈ બનાવી દીધો હોત તો કદાચ આ ઘટના નિવારી શકાઈ હોત!'

અમારા મિત્રે અમારે ત્યાં આવવાની સાથે કે.બી.સી.ના પ્રથમ પ્રશ્ન જેવો સહેલો પ્રશ્ન પૂછ્યો, 'બોસ, આજના ગુડ ન્યૂઝ શું છે?' મેં જવાબ આપ્યો 'આજે ન્યૂઝ પેપર નથી આવ્યું!' તેણે કહ્યું, 'મેં ન્યૂઝ પેપરનું નહીં પરંતુ ગુડ ન્યૂઝનું પૂછ્યું છે!'

મેં જવાબ આપ્યો, 'મેં પણ તમારા પ્રશ્નનો જ જવાબ આપ્યો છે!' તેમને મુગ્ધપણ જોઈને મેં મારા જવાબની માર્ગદર્શિકા બહાર પાડી! મેં કહ્યું કહેવાય છે કે 'No News Is Good News' એટલે આજે ન્યૂઝપેપર નથી આવ્યું એ ગુડ ન્યૂઝ જ કહેવાય! કારણકે નકામા લોકી ઉકાળાથી તો બચાયાં ન્યૂઝ પેપર આવે અને તેમાં કેન્દ્રિય પ્રધાન શ્રી ૧૦૦૮ શિંદે સાહેબનું અકલ્પ વગરનું સ્ટેટમેન્ટ - 'આર.એસ.એસ. અને ભગવા પાટી આતંકવાદની ટ્રેનિંગના કેમ્પ ચલાવે છે!' વાંચીએ તો લોકી ઉકાળા થાય ને!

જેમ કહેવાય છે કે 'દેખવું નહીં ને દાઝવું નહીં' તેવી જ રીતે કહી શકાય કે 'વાંચવું નહીં' ને દાઝવું નહીં!

હળવાશની ક્ષણોમાં!
L.O.C. : આપણા માટેલક્ષણ રેખા!
- ધિત્રસેન શાહ

આજાદી મળ્યા પછી ગાંધીજીને આપણા નેતાઓ વિશે અગાઉથી જ ખ્યાલ આવી ગયેલો તેથી જ તેમણે તેમના ત્રણ વાંચારોમાંથી એકને આંખ બંધ રાખવાનું કહેલું! યુ.પી.ના કલ્યાણસિંહે તો કહ્યું કે, 'શિંદેને પાગલબાનામાં મોકલી દેવા જોઈએ!' અમારું માનવું છે કે જો તેમ કરીએ તો અત્યારના સંજોગોમાં પાગલબાનાના બંધ જાગલો ડાઘા થઈ જાય! ધર્મલ શોક લાગવાનાં કારણે! કારણ કે અત્યારની ડા ડિડી સેલ્સિયસની હાડ ચીજની જાય તેવા સ્ટેટમેન્ટથી ધર્મલ શોક ન લાગે તો શું થાય?! અને ધર્મલ શોકની માનસિક અસર તો થાય જ ને! એટલે એ રીતે એક સારું પરિણામ આવે કે એક શિંદેના પાગલ થવાથી બીજા સંકેતો પાગલો ડાઘા થઈ જાય!

શિંદેના આવા સ્ટેટમેન્ટથી પાકિસ્તાનવાળાઓ રાજીના રેડ થઈ ગયા! ભયંકર આતંકવાદી હાકીલ સઈદ (મેં અહીં હાકીલની આગળ 'શ્રી' નથી લગાવ્યું તેથી દિગ્વિજયસિંહની લાગણી કદાચ દુભાશે!) તો કટાકટા ફોડવા માંડ્યા હતા! અને કદાચ મુંબઈ પરના બીજા હુમલાની તૈયારી પણ શરૂ કરી દીધી હશે! એક એવી અકલા પણ સાંભળી છે કે તેણે તેના વસિયતનામાં શિંદેનું નામ પણ ઉમેરી દીધું છે!

પ્રધાનો, રાજદ્રવીઓ, સંતો-મહંતો વિગેરેમાં આજકાલ વિવાદાસ્પદ સ્ટેટમેન્ટ કે 'કતવા' બહાર પાડવા એ જાણે ફંશન બની ગઈ છે!

એક કહેવાતા સંતે દિલ્હીના ગંગરેપ પછી સ્ટેટમેન્ટ કર્યું કે 'જો કન્યાએ ગુંડાને ભાઈ બનાવી દીધો હોત તો કદાચ આ ઘટના નિવારી શકાઈ હોત!'

બુધ્ધુના બારદાન છે ને!!
પરંતુ આ સ્ટેટમેન્ટ પછી દિલ્હીમાં જયારે બે બેનપણી સાંજના શોમાં પિકચર જોવા જતી હતી ત્યારે તેમના મમ્મી-પપ્પાએ પૂછ્યું કે, 'સાથે રાખવી તો લીધી છે ને?!' ૭/૮ રાખજે કારણ કે કોણ જાણે કેટલાને ભાઈ બનાવવા પડે!

વળી યુ.પી.માં 'ખાપ' પંચાયતોએ એક કતવો બહાર પાડ્યો છે! તે મુજબ અમુક સમાજની સ્ત્રીઓએ મોબાઈલ વાપરવાની છૂટ નથી, સલમાન રહદીની 'સેતાનિક વર્સીસ' નોવેલ વાંચવાની છૂટ નથી

રાષ્ટ્રપ્રેમથી ઘગતા, માનવ અધિકારના રક્ષક, એ મહામાનવ, કર્મવીર અને અમર વિશ્વવિભૂતિ ડો. બાબા સાહેબને આ સપરમા દહાડે કોટિ કોટિ પ્રણામ!

● માંગલિક પ્રસંગ સેતુ
- મૂળજીભાઈ પરમાર 'દર્શિ'

૬૪મા જળહત્યા ગણતંત્ર-લોકતાંત્રિક દિનનું ઊગ્ચું સોનેરી સદ્બુધ્ધુ સુપ્રભાત!
આજે ૨૬મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૩ એટલે કે ભારતના ૬૪મા જળહત્યા, સપરમાં ગણતંત્ર-લોકતાંત્રિક પ્રજાસત્તાક દિનનું સદ્બુધ્ધુ સોનેરી સુપ્રભાત!
૧૫મી ઓગસ્ટ, ૧૯૪૭નાં રોજ સ્વતંત્રતા પ્રાપ્તિ બાદ, ૨૬મી જાન્યુઆરી, ૧૯૫૦માં દિવસે ભારત એક સ્વતંત્ર સાર્વભૌમ અને લોકતાંત્રિક દેશ બન્યો. તે દિવસથી ભારતમાં જનતાનું, જનતા માટે, જનતા દ્વારા ચલાવતી સરકારનું શાસન અમલી બન્યું અને 'ભારતનું સંવિધાન' અમલમાં આવ્યું. આ ભારતના સંવિધાન માટેની બંધારણ સભાની ચૂંટણીનું ડો. બાબાસાહેબ ભીમરાવ આંબેડકરે તા. ૨૭-૬-૧૯૪૬ ના રોજ ઉમેદવારી પત્ર ભર્યું. જેનું પરિણામ તા. ૧૯-૭-૧૯૪૬ના દિવસે ઘોષિત થતાં, ડો. બાબાસાહેબ સમગ્ર રાષ્ટ્રના સ્વતંત્ર ઉમેદવારોમાં સૌથી વધારે મતોથી ચૂંટાયા. બંધારણ સભાની પ્રથમ સભા. તા. ૯-૧૨-૧૯૪૬ના રોજ મળી. તા. ૧૧-૧૨-૧૯૪૬ના રોજ ડો. રાજેન્દ્રપ્રસાદ બંધારણ સભાના અધ્યક્ષ તરીકે ચૂંટાયા. બંધારણ સભાએ બે વર્ષ, ૧૧ માસ અને ૧૭ દિવસો કામ કર્યું. કુલ ૧૧ સત્રો થયાં. આ ૧૧ સત્રોમાં ૧૬૫ દિવસ કાર્ય થયું, જેમાં ૧૧૪ દિવસ બંધારણના મુસદ્દા અંગે વિચાર વિમર્શમાં ગાળ્યાં.

તા. ૨૮-૧૨-૧૯૪૭ના શુભ દિવસે સ્વતંત્ર ભારતના પ્રથમ કાનૂન મંત્રી તરીકેનું નિમંત્રણ જવાહરલાલ નહેરૂએ પાઠવતાં, તેનો બાબાસાહેબે સહર્ષ સ્વીકાર્ય કાર્યો.
બંધારણ સભાની મુસદ્દા સમિતિ (Drafting Committee) ની ચૂંટણી તા. ૨૮-૮-૧૯૪૭ના દિવસે કરવામાં આવી. આ સમિતિના સાર સભ્યોમાં ચેરમેન તરીકે તા. ૨૮-૮-૧૯૪૭ના દિને ડો. બી.આર. આંબેડકરને ચૂંટવામાં આવ્યા. જેની પહેલી બેઠક તા. ૩૦-૮-૧૯૪૭ના દિવસે યોજાઈ. આ બેઠકે ૪૪૧ દિવસો ચાલી.
બંધારણસભા દ્વારા બંધારણના મૂળ મુસદ્દામાં ૨૪૩ અનુચ્છેદ અને ૧૧ અનુસૂચિઓનો સમાવેશ થયેલ હતો. મુસદ્દા સમિતિ દ્વારા પ્રથમ મુસદ્દો રજૂ કર્યો તેમાં ૩૧૫ અનુચ્છેદો અને ૮ સૂચિઓ હતી. બંધારણના અંતિમ મુસદ્દામાં ૩૯૫ અનુચ્છેદ અને ૮ સૂચિઓ થયાં. બંધારણના મુસદ્દામાં લગભગ ૭૬૩૫ સુધારા સૂચ્યા એમાંથી સભામાં ૨૪૩૭ સુધારા રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. આપણું બંધારણ ૩૯૫ અનુચ્છેદ ધરાવે છે, જયારે અમેરિકાનું બંધારણ માત્ર ૭ (સાત) જ અનુચ્છેદો છે.
આપણા પવિત્ર બંધારણમાં મૂળભૂત અધિકારોમાં મુખ્ય ત્રણ બાબતો (૧) સ્વતંત્રતા-સ્વાધીનતા (Liberty) (૨) સમાનતા- સરખાપણું (Equality) અને (૩) બંધુતા-ભાતૃભાવ (Fraternity) નો સમાવેશ થાય છે.
ભારત દુનિયાનો સૌથી મોટો લોકશાહી દેશ છે. દેશમાં બંધારણમાં તમામ નાગરિકોને કોઈ પણ પ્રકારના ભેદભાવ વગર, સમાન અધિકારો, સમાન તકો અને સમાન સ્વતંત્રતા આપવામાં આવી છે. ભારત જેવા વિશાળ અને બહુભાષી દેશમાં લોકોને પોતપોતાની પ્રાદેશિક ભાષામાં વહીવટ કરવાનો લાભ મળ્યો છે, સમાન વાણી સ્વાતંત્ર્ય મળ્યું છે. આમ છતાં વિવિધ સંપ્રદાયોમાં વખતોવખત અલગતાવાદી સૂરો ઉદ્ભવ્યા કરે છે, જે રાષ્ટ્ર માટે અતિશય નુકશાન કર્યાં છે. આ ભાષા, કોમ, ધર્મ, સંપ્રદાય અને અલગ પ્રાંતની તીવ્ર લાગણી ક્યારેક આતંકવાદને જન્મ આપે છે.
સમાનતાનો અધિકાર હોવા છતાં જ્ઞાતિભેદ, ઊંચીનીચના ભેદભાવ, અસ્પૃશ્યતા, નિરક્ષરતા, ગરીબી, અજ્ઞાનતા, અંધશ્રદ્ધા વિગેરે સામાજિક અનિયંત્રિત દેશનાં વિકાસને રૂંધી રહ્યાં છે.
આપણા દેશમાં આપણામાં આવેલ એક મૂળભૂત અધિકાર છે સમાનતા. ગરીબી-તવંગર, ઊંચ-નીચ, સ્ત્રી-પુરુષ કે શિક્ષિત-અશિક્ષિતના ભેદભાવ વગર બધાં જ નાગરિકોને ચૂંટણી લડવાનો અને મત આપવાનો અધિકાર મળેલો છે, પરંતુ ઘણા નાગરિકોમાં રાષ્ટ્રીય ચારિત્ર્યનો અભાવ હોવાથી, તેઓ દેશનાં હિતને બદલે પોતાના હિતને જ વધારે મહત્ત્વ આપે છે.
આપણા દેશમાં લોકશાહી તો છે; પણ જ્ઞાતિવાદ એના વિકાસમાં બાધક બનતું એક ઝેરી તત્ત્વ છે. જ્ઞાતિવાદ એ આપણા દેશ માટે ખરેખર વિઘાતક છે. લોકમાનસમાં ધર કરી ગયેલી આ

સર્જકો અને ભાવકો વચ્ચેનો સેતુ
'શબ્દ સેતુ'
સંપાદકો : નટવર દેહાડિ / મૂળજીભાઈ પરમાર 'દર્શિ'

શાતિવાદની પ્રથાને કારણે મહાત્મા ગાંધીજી અને અન્ય સમાજ સુધારકોના ભગીરથ પ્રયાસો છતાં, આજે પણ આપણે અસ્પૃશ્યતાને સંપૂર્ણપણે નિર્મૂળ કરી શક્યા નથી એ મોટી કડ્ડણતા અને આપણી મોટામાં મોટી નિષ્ફળતા છે. જ્ઞાતિઓ અને પેટા જ્ઞાતિઓની વડાબંધીને કારણે સમાજમાં અસમાનતા અને વિષમતા વધતી જાય છે, જે સ્વરૂપ અને વિકાસશીલ લોકશાહી માટે ખૂબ જ હાનિકારક અને વિકાસશીલ લોકશાહી માટે ખૂબ જ હાનિકારક નીવડી શકે છે. બાબાસાહેબે કહેલું કે: 'હિન્દુ સમાજ ત્યારેજ સક્ષમ અને સશક્ત બની શકશે, જયારે તે જ્ઞાતિવાદને જાકારો આપશે.' આમ લોકશાહી શાસન પ્રણાલીને સફળ બનાવવા અને દેશને વિકાસના પંથે લઈ જવા માટે આપણે જ્ઞાતિવાદનાં બંધનો તોડવાં જ પડશે. રાજકારણીઓ સામાજિક આગેવાનો તેમજ સાધુસંતોએ, જ્ઞાતિના ધોરણે રચાયેલી સમાજ વ્યવસ્થાને ખતમ કરવાં પ્રતિજ્ઞા લેવી પડશે અને તમામ જ્ઞાતિવાદી સંસ્થાઓને સાર્વજનિક સંસ્થાઓમાં ફેરવવા અને જ્ઞાતિવાદની પ્રથાને નિર્મૂળ કરવા માટે દેશનાં યુવાનતા નવયુવાનોએ કટિબંધુઓ જેવું આગળ આવવું પડશે. લોકશાહીના જતન માટે જ્ઞાતિવાદને ધરમૂળથી નિર્મૂળ કરવાના સિંહ પ્રયત્નો કરવા એ આપણા સૌની પવિત્ર ફરજ છે.
કોમના નામે થતા વિખવાદો અને અલગ રાજ્યોની માગણીઓ રાષ્ટ્રીય એકતા અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આપણા દેશનાં અર્ખંડિતો હાનિ પહોંચાડવા માટે પરોક્ષ રીતે પ્રયત્નો કર્યા કરે છે. જગતના તમામ પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્રોની હરોળમાં રહેવા અને કદમ મિલાવવા માટે આપણે આ જ્ઞાતિવાદને ઘિટાવી, સંગઠિત થઈ જરૂરી છે. ભારતની જાહેજલાલી વધે અને તે વિકસિત રાષ્ટ્ર બને એ માટે, આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય એકતાનું કોઈ પણ ભોગે જતન કરવું જ રહ્યું.
ધર્મ સંપ્રદાય કે ભાષા સંબંધી વિખવાદો દેશની વિવિધ પ્રજાઓને એકબીજામાં ઓતપ્રોત થવામાં બાધક બનતાં રહ્યાં છે. તેને લીધે ભારતમાં એક અને અંખડિતતાને શિથિલ બનાવી રહ્યાં છે. પરિણામે દેશનાં વિકાસ પર વિઘાતક અસર થઈ રહી છે અને વિદેશી પરિબળો પણ આનો ગેરલાભ લઈ, આ